

PROZKOUMAVŠE TUTO DOHODU SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JI.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETÍ REPUBLIKY ČESKO-SLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 25. LEDNA LÉTA TISÍCIHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO ŠESTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

L. S.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny vyměněny byly v Římě dne 31. května 1926 a že úmluva nabyla uvedeným dnem mezinárodní působnosti.

Dr. Beneš v. r.

128.

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím Italským o vydání zločinců.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

KRÁLOVSTVÍ ITALSKÉHO

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA:

Úmluva.

Československá republika a království Italské přejíce si upravití otázky, jež mají vztah k vydání zločinců a uzavřítí k tomu účelu úmluvu, jmenovali svými zmocněnci:

President Československé republiky:

Pana Vlastimila Kybala,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra;

Jeho Veličenstvo král italský:

J. E. Markýze Guglielmo Imperiali,

senátora Království, velvyslance;

kterí, uloživše své plné moci, jež shledány byly správnými jak obsahem, tak i formou, dohodli se takto:

Convenzione.

La Cecoslovacchia e l'Italia, desiderose di regolare le questioni che riguardano l'estradizione dei malfattori, volendo concludere una convenzione a questo riguardo, le Alte Parti Contraenti hanno nominato come loro plenipotenziari:

Il Presidente della Repubblica Cecoslovacca:

il Signor Vlastimil Kybal,

Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario;

Sua Maestà il Re d'Italia:

S. E. il Marchese Guglielmo Imperiali,

Senatore del Regno, Ambasciatore;

i quali, dopo avere depositato i loro Pieni Poteri trovati in buona e debita forma, hanno convenuto quanto segue:

Článek 1.

Vysoké Smluvní Strany se zavazují, že dají vypátrati a zatknouti a že si navzájem vydají osoby, které jsou obviněny nebo byly odsouzeny příslušným soudním úřadem jednoho z obou států pro některý z trestných činů uvedených v článku následujícím a nacházejí se na území státu druhého.

Článek 2.

Závazek uvedený v předcházejícím článku týká se obecných činů trestných s výjimkou těch, jež uvedeny jsou v čl. 5., byl-li na ně uložen trest na svobodě v trvání nejméně šesti měsíců nebo podle zákona státu dožadujícího může býti uvalen trest na svobodě v trvání nejméně jednoho roku.

Čin musí býti trestným dle zákonů státu dožadujícího i dožádaného.

Článek 3.

Vydání lze povolit, jsou-li tu okolnosti zvláštní, také pro trestné činy, které nejsou uvedeny v předchozím článku, pokud zákony Smluvních Států to připouštějí.

Článek 4.

Není přípustno vydati vlastního státního příslušníka.

Článek 5.

K vydání nedojde:

1. pro činy, které jsou trestny výlučně podle zákonů tiskových;
2. pro trestné činy výlučně vojenské t. j. není-li čin jinak stíhatelným než dle zákonů vojenských;
3. pro trestné činy politické nebo činy s nimi související, leč že by čin v první řadě zakládal skutkovou povahu obecného činu trestného.

V případech pod 1 až 3 uvedených všeliké posouzení povahy činů trestných vyhrazeno jest jedině úřadům státu dožádaného.

Článek 6.

Vydání zločince může býti odepřeno, jsou-li úřady státu dožádaného podle vlastních zákonů příslušny, aby o trestném činu soudily.

Articolo 1.

Le Alte Parti Contraenti si impegnano a far ricercare e arrestare e a consegnarsi reciprocamente le persone che, imputate o condannate dall'autorità giudiziaria competente di uno dei due paesi, per alcuno dei delitti indicati nel seguente articolo, si trovino nel territorio dell'altro.

Articolo 2.

L'impegno di cui all'articolo precedente concerne i delitti comuni, eccettuati quelli indicati nell'articolo 5, per i quali sia stata applicata una pena restrittiva della libertà personale non minore di sei mesi o pei quali secondo la legge dello Stato richiedente può essere applicata una pena restrittiva della libertà personale non inferiore ad un anno.

Il fatto deve essere punibile secondo la legge dello Stato richiedente e dello Stato richiesto.

Articolo 3.

L'estradiçione potrà essere concessa, in vista di particolari circostanze, anche per reati non compresi nell'articolo precedente, quando lo permettano le leggi degli Stati contraenti.

Articolo 4.

Non è ammessa l'estradiçione del proprio cittadino.

Articolo 5.

Non potrà aver luogo l'estradiçione:

- 1° per i reati previsti esclusivamente dalle leggi sulla stampa;
- 2° per i reati esclusivamente militari, quando cioè il fatto non sarebbe altrimenti punibile che per le leggi militari;
- 3° per i reati politici o per i fatti connessi a tali reati, salvo che il fatto costituisca principalmente un delitto comune.

Nei casi previsti nei numeri precedenti, qualsiasi apprezzamento sulla natura dei fatti è esclusivamente riservato alle autorità dello Stato richiesto.

Articolo 6.

L'estradiçione di un malfattore può essere rifiutata se le autorità dello Stato richiesto sono competenti secondo la propria legge a giudicare il delitto.

Jestliže osoba, o jejíž vydání se žádá, podrobena je trestnímu řízení pro jiný čin trestný, spáchaný ve státě, kde se nachází, nebo je-li tam z té příčiny ve vazbě, může její vydání býti odloženo až do ukončení řízení a, jde-li o odsouzenec, až do odpykání trestu.

Článek 7.

Vydání nebude povoleno, je-li trestní stíhání nebo výkon trestu promlčen dle zákonů státu dožádaného.

Článek 8.

Osoba, jejíž vydání bylo povoleno, může býti souzena i pro kterýkoli jiný trestný čin, jež před vydáním spáchala v souvislosti s oním činem, který k vydání dal podnět, není-li tomu na závadu některý ze zákazů uvedených v čl. 5.

Jde-li o trestný čin, který není v takovéto spojitosti, dožádá stát, jemuž bylo vydání povoleno, stát vydávající, aby rozšířil účinnost vydání též na činy, jež zamýšlí stíhati trestním řízením.

Článek 9.

Žádost o vydání podána bude přímo ministerstvem spravedlnosti státu dožadujícího ministerstvu spravedlnosti státu dožádaného.

Vydání bude povoleno na základě rozsudku odsuzujícího nebo zatykače nebo jakékoli zatykači na roveň postavené listiny, v níž třeba bude uvést povahu a trestnost činu, z něhož jest požadovaná osoba viněna, jakož i předpisy trestního zákona, jichž bylo nebo může býti použito.

Doklady svrchu naznačené budou dodány v ověřeném opise, ve formě předepsané zákony státu dožadujícího, zároveň s opisem znění zákonů, jichž bylo nebo může býti použito, a pokud možno, s popisem osoby požadované, její podobiznou a jakýmkoli jiným údajem způsobným, aby jím zjištěna byla její totožnost.

Žádost a doklady sepsány budou v oficiálním jazyce státu dožadujícího.

Článek 10.

V případě naléhavém lze povolit zatčení prozatímní na základě sdělení, třeba i telegrafického, o tom, že existuje některý z dokladů uvedených v druhém odstavci předchozího článku.

Se contro la persona di cui si chiede l'estradizione è in corso un procedimento penale, o se la persona suddetta è detenuta per altro reato commesso nello Stato dove si trova, la sua consegna può essere differita fino a che il procedimento non abbia avuto termine, e in caso di condanna, fino alla compiuta espiazione della pena.

Articolo 7.

L'estradizione non è concessa, se l'azione penale o la condanna siano prescritte secondo le leggi dello Stato richiesto.

Articolo 8.

La persona di cui fu concessa l'estradizione potrà essere giudicata per ogni altro reato commesso prima della consegna, in connessione con quello che la motivò, purchè non osti uno dei divieti indicati all'articolo 5.

Quando si tratti di reato non connesso, lo Stato al quale fu concessa l'estradizione, chiederà all'altro Stato di estendere gli effetti del provvedimento ai fatti pei quali intende procedere.

Articolo 9.

La domanda di estradizione sarà presentata direttamente dal Ministero della Giustizia dello Stato richiedente al Ministero della Giustizia dello Stato richiesto.

L'estradizione sarà accordata in base ad una sentenza di condanna o a mandato di cattura o a qualsiasi altro atto equivalente al mandato, che dovrà indicare la natura e la gravità del fatto imputato e le disposizioni della legge penale applicate od applicabili.

I documenti predetti saranno rimessi in copia autentica, nelle forme prescritte dalle leggi dello Stato richiedente, insieme con una copia del testo delle leggi applicate od applicabili e, possibilmente, coi contrassegni personali, la fotografia delle persone reclamate e qualsiasi altra indicazione atta a constatarne l'identità.

La domanda e i documenti saranno redatti nella lingua ufficiale dello Stato richiedente.

Articolo 10.

In caso di urgenza si potrà concedere l'arresto provvisorio in seguito a dichiarazione anche per telegrafo, della esistenza di alcuno dei documenti indicati nel secondo alinea dell'articolo precedente.

Soudní úřady a diplomatictí i konsulární zástupci státu, jenž zamýšlí žádati o vydání, jsou oprávněni učiniti takovéto sdělení přímo ministerstvu spravedlnosti nebo příslušnému soudnímu úřadu dožádaného státu.

Osoba prozatímně zatčená bude propuštěna na svobodu, nedojdou-li do čtyřicetipěti dnů ode dne zatčení žádost za vydání a potřebné doklady ministerstva spravedlnosti státu dožádaného.

Tato lhůta prodlužuje se na dva měsíce, byla-li osoba, která má býti vydána, označena jako nebezpečný zločinec.

Článek 11.

Jestliže osoba, požadovaná od jedné z Vysokých Smluvních Stran, je požadována současně také jinými státy, dá se přednost oné žádosti, jež dle úsudku státu dožádaného týká se nejtěžšího trestného činu.

Jsou-li činy posuzovány jako stejně těžké, bude dána přednost žádosti dřívějšího data. Nicméně, kdyby mezi státy žádajícími o vydání byla země, do níž požadovaná osoba je příslušna, bude dána přednost žádosti této země, ač-li zákony její dovolují, aby se proti dotčené osobě postupovalo pro činy, jichž se dopustila na území oněch států.

Článek 12.

Peníze a věci, nalezené u osoby hledané v okamžiku, kdy byla zatčena, budou zabaveny a odevzdány státu dožadujícímu. Peníze a věci, jež po právu náležely zatčenému, budou vydány, byť i se nalézaly u třetích osob, dostanou-li se po zatčení do rukou úřadů. Vydány budou netoliko věci, pocházející z trestného činu, pro nějž bylo žádáno o vydání, nýbrž vše, co bude moci sloužiti k usvědčení z trestného činu, a stane se tak i kdyby provinilec nemohl býti vydán z toho důvodu, že prchl nebo zemřel.

Práva osob třetích, nezahrnutých do trestního řízení na věci zabavené zůstanou nedotčena; věci tyto musí jim býti bez útrat navraceny po ukončení řízení.

Článek 13.

Povolení ku průvozu osoby územím Vysokých Smluvních Stran, není-li příslušna do

Le autorità giudiziarie, e gli agenti diplomatici e consolari del paese che intende chiedere l'estradizione, sono autorizzati a fare direttamente questa dichiarazione al Ministero della Giustizia o all'autorità giudiziaria competente dello Stato richiesto.

L'arrestato provvisoriamente sarà messo in libertà, se entro quarantacinque giorni dalla data dell'arresto, non sieno pervenuti al Ministero della Giustizia dello Stato richiesto la domanda e i documenti occorrenti.

Il detto termine sarà di due mesi quando l'individuo da consegnare sia segnalato come delinquente pericoloso.

Articolo 11.

Se la persona reclamata da una delle Alte Parti Contraenti è reclamata al tempo stesso da altri Stati, si darà la preferenza alla domanda concernente il reato che, a giudizio dello Stato richiesto, sia più grave.

Se i reati si reputassero della stessa gravità, sarà preferita la domanda di data anteriore. Tuttavia, se uno degli Stati richiedenti è il paese al quale appartiene la persona ricercata, gli si darà la preferenza, a condizione che le sue leggi permettano di procedere contro la persona di cui si tratta per i reati commessi nel territorio dei detti Stati.

Articolo 12.

Il denaro e gli oggetti in possesso della persona ricercata al momento dell'arresto, saranno sequestrati e consegnati allo Stato richiedente. Il denaro e gli oggetti, legittimamente posseduti dall'arrestato, saranno consegnati, ancorchè si trovino presso altri, se dopo l'arresto vengano in potere delle autorità. La consegna non si limiterà alle cose provenienti dal reato per il quale è stata chiesta l'estradizione, ma comprenderà tutto ciò che può servire per la prova del reato ed avverrà ancorchè l'estradizione non abbia potuto effettuarsi per la fuga o la morte del delinquente.

Sono riservati i diritti dei terzi, non implicati nel procedimento, sulle cose sequestrate che dovranno essere loro restituite senza spese al termine del processo.

Articolo 13.

Il permesso di transito, sui territori delle Alte Parti Contraenti, di persona non appar-

státu, jímž má býti provedena, a je-li vydána od jiného státu, uděleno bude na pouhou žádost, podanou úřady té země, jež o vydání žádala, dle předpisu čl. 9.

Povolení ku průvozu bude uděleno beze všech soudních formalit opatřením příslušného ministerstva státu, jenž byl o průvoz dožádán, pokud nejde o některý z trestných činů, uvedených v čl. 5., a nestojí-li tomu v cestě závažné důvody veřejného pořádku. Průvoz zatčeného vykonán bude nejrychlejším způsobem za dozoru bezpečnostních orgánů dožádaného státu.

Zatčený nebude připuštěn do území státu o průvoz dožádaného, dokud nebylo uděleno povolení průvozu.

Článek 14.

Výdaje vzešlé na území státu dožádaného následkem žádosti o vydání hrazeny jsou státem dožádaným. Náklad na průvoz hrazen bude státem, jenž o něj žádal.

Článek 15.

Tato úmluva bude ratifikována a listiny ratifikační budou vyměněny co nejdříve.

Nabude působnosti po výměně ratifikačních listin a zůstane v působnosti ještě šest měsíců ode dne, kdy byla vypověděna jednou z Vysokých Smluvních Stran.

Tomu na svědomí zmocněnci shora jmenovaní úmluvu tuto podepsali.

Dáno v Římě dne šestého dubna tisíc devět set dvacet dvě československy a italsky, při čemž oba texty jsou autentické, ve dvou výtiscích, z nichž se každému ze smluvních států odevzdá po jednom.

Za československou republiku:
VLASTIMIL KYBAL v. r.

Za království Italské:
IMPERIALI v. r.

tenente al paese di transito e consegnata da un altro Stato, sarà concesso su semplice domanda presentata a norma dell'articolo 9 della presente Convenzione, dalle autorità del Paese che ha chiesto l'estradizione.

Il permesso di transito sarà dato con provvedimento del Ministero competente del paese richiesto del transito, omessa qualsiasi formalità giudiziaria, purchè non si tratti di uno dei reati di cui all'articolo 5 e non vi si oppongano gravi motivi di ordine pubblico. Il trasporto del detenuto si effettuerà con i mezzi più rapidi, sotto la sorveglianza di agenti del paese richiesto.

Il detenuto non è ammesso a penetrare nel territorio del paese richiesto per il transito, finchè il permesso di transito non sia stato accordato.

Articolo 14.

Le spese cagionate dalla domanda di estradizione sul territorio dello Stato richiesto, sono a carico di questo ultimo. Le spese del transito sono a carico del paese richiedente.

Articolo 15.

La presente convenzione sarà ratificata e gli istrumenti di ratifica saranno scambiati al più presto possibile.

Essa andrà in vigore dopo lo scambio delle ratifiche e resterà in vigore fino a sei mesi dal giorno della denuncia da parte di una delle Alte Parti Contraenti.

In fede di che, i plenipotenziari suddetti hanno firmato la presente convenzione.

Fatto a Roma il sei Aprile Millenovecentoventidue, in italiano ed in ceco, i due testi facendo egualmente fede, in due esemplari, di cui uno sarà rimesso a ciascuno degli Stati firmatari.

Per la Cecoslovacchia:
VLASTIMIL KYBAL m. p.

Per l'Italia:
IMPERIALI m. p.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU, SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JI.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETÍ REPUBLIKY ČESKO-SLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 25. LEDNA LÉTA TISÍCIHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO ŠESTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny vyměněny byly v Římě dne 31. května 1926 a že úmluva nabyla uvedeným dnem mezinárodní působnosti.

Dr. Beneš v. r.
